SEMAJNFINA PROMENO KUN KOJOTOJ

Ĝi estis bona kompromiso, mi sentis, por eliri por piedpromeno kiam mi ekiris. Mi intencis fruan matenan semajnfinan promenon, sed ne povis rezisti malfruan dormon. Multaj komisioj atendis por mi, kaj finigas ilin estus plimulto de la tago, do mi finis kelkajn por senti kiel miatingis ion kaj eliris hejme cirkaŭ tagmezo. La resto de la komisioj povus fari malfrue.

La ĉielo estis belega; sennubo kaj brila bluo, ĝis oni regardis al la horizonto. Tie, la bluo miksis kun la griza el la fumnnebulo de la urbo. Por tuta, tamen, estis facile por ignori per forrigardanta. Fortega vento blovis, ŝirigas foliojn el arboj kaj devigis min pedi kun mia mano sur mia ĉapelo por malebligi ĝin por elflugi. Ne estis la plej bono por tagmeza piedpromeno, sed mi trovis maniero por vivi kun ĝi. Inter la eklbovoj de vento, tamen, estis la varmo. Anstataŭe de simple piedpromeniĝas sur vojon, mi trovis mem moviĝas el arba ombro al arba ombro por malvarmiĝis el la varmo de la suno drapiranta sur mi.

Mi supozas la biciklajn homojn havis pli facila tempo, kiel ili flugis sur la vojon, uzanta la rapido por malvarmiĝis. La sola biciklulo ne enviiĝis min estis maljuna viro, elmontranta lia torso, sulketa kaj tute sen senmuskolo. Li plibonigis tiu mirinda apero per lia kanta lertoj, laŭte deklamanta lirikoj el kantoj de Jim Morrison kaj focusanta lia voĉo al iu ajnn sufiĉe malfeliĉa por fari okulan kontakton. La viro biciklis el unu fino de la vojo, seranadanta la mondo, tiam rajdis al la alia fino, tiam ripetis ĉio tuta denove. Ne estis tre amuza por vidi aŭ aŭdi kiel li pasanta, sed dankone estis longaj interspacoj kiam li ne estis proksima, do prudenta ekvilibro ekzistis.

Kiel mi promenis, io trovis mian atenton. Ĝi estis signo, staranta el tuta la verdo per ĝia malnatura brila blanko. Sur la signo estis teksto, avertanta de kojotoj en la areo, instiganta loĝantoj por ne proksimiĝi al ilin.

Kojotoj havas interesa pakto kun la urbo. Plimulta homoj ne kompreni, ke kojotoj vagas la stratojn de la urbo je nokto, serĉanta por manĝo. La urbmastrumantoj permisigas ĝin, ĉar la kojotoj manĝos damaĝbestoj kiel ratoj, ŝparigas monon por la urbo pri la kosto de demaĝbestokontrolo. Ne ĉiuj aferoj kojotoj manĝas, tamen, estas damaĝbestojn. Mi memoris, kelkaj jaroj antaŭe, signo demandanta por helpo pri perdinta dorlotbesto, la hundo de loka invalida knabino. Dolorigas min por pensi, ke ŝia amata dorlotbesto eble estas mankanta ĉar ĝi igis la vespermanĝo de malsata

kojoto. Por kojoto, damaĝbestoj kaj dorlotbestoj estas ĉia la sama. Por la urbo, prudenta ekvilibro.

Post reveninta el mia memoro, mi kontininta sur la vojo. Kvankam mi provis ne atenti, mi trovis, ke mi atentinta ĉia kojota signo je la vojo, lokigis je regulajn interspacojn por certigi la loĝantojn estis ĝuste avertigis. Estis sufiĉa rara por malebligi malbonigantan mian promenon, sed la interspacoj estis sufiĉa regula por malatentigis min el fojo al fojo. Estis malgranda kosta por pagi por alie prudenta promeno, mi supozas.

Mi promeniĝis angulon kaj iris for la vojon al la trotuaro de granda strato, ke kondukanta hejme. Unu de la butikoj sur la trotuaro estis alkoholaĵo butiko. Kiel mi aliris, mi vidis senhejmvirino eliris portanta jako, dorsosako, kaj uzanta unu mano por tiri rada portigilo por porti alia dorsosako. La alia mano portis granda ladskatolo de biero. Mi konsidiris kiel senkomforte varmeta la jako devis je tago kiel hodiaŭ. Mi nur povas supozi portinta ĝi estis prefera je la ĝeno de teninta ĝi de io alia maniero.

La konstruaĵoj, eĉ la malgrandaĵoj, staris kiel barieroj kontraŭ la suno. Ilia ombroj drapiris sur la trotuaro, kaj nur kelkaj areoj estis brila per sunbrilo sur la pavimo. Kun la okaza vento, rompiita per la konstruaĵoj en malfortan venteto, la longa promeno sentis pli malvarmeta ol antaŭe.

Estas pli brua, tamen, je granda strato. Aŭtoj flugiĝis sur la strato, saturiganta la aero kun la sono de pneŭmatikoj sur stratoj, hupantaj kornoj kaj subbruantaj motoroj. Estis malpli belo inter la konstruaĵoj kaj la stratbruo, sed la ombro kompensis por ĝin. Estis bona kompromiso, mi sentis.

